

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 255.

Tredie Session.

75de Møde.

(Mandagen den 9de Februar.

(Fortf.)

Jesperfen (fortf.): Finantsministeren siger, at i den lange Narrække, Danmark har besiddet dem, er det blevet knyttet til dem ved mange forskjellige Baand. Det væsentligste Baand er dog nok det, at der sammesteds har været oprettet en del rige Embeder, hvortil Embedsmændene dog ikke sølte sig mere nøie knytte, end at de leve og fortære deres Gager her i Landet. Imidlertid var det jo rigtignok fra Verne, deres Indtægter kom, og forsaavidt var det vistnok et temmelig stærkt Baand. Dernæst have Verne været en Afløbskilde for Byen Kjøbenhavn, et Slags Afløbsrende for Befolkningen her, idet man til Verne har sendt alle Slags Druffenboldte, Billardspillere og andre Dagdrivere, for at de der kunde prøve, om de enten kunde døe eller gøre deres Lykke, og i mange Tilfælde naaede de ogsaa Et af disse Lø. Men af denne Grund har man ikke længere nødig at holde paa Verne, efter at nu Californiens Guldland er bleven opdaget, hvor man jo har et Anbringelsessted for saadanne Personer. Om Vernes Besiddelse er af stor Bigtighed for Skibsarten, kan der vist være høist forskjellige Meninger om; jeg har talt med Folk, som selv have været i denne Fart, og som have yttret, at det havde aldeles Intet at betyde. Det vil jo ogsaa berøe noget paa, hvorledes Handelen der vil blive ordnet i Fremtiden, og mener Finantsministeren, at det er utilraadeligt at sælge dem til nogen Magt, som lægger Hindringer for fremmede Nationers Skibsfart, saa kan han jo efter Lovforslaget sælge dem til en Magt, som ynder Frihandelen, hvorved Verne altsaa vilde staae ligesaa aabne for den danske Handel, som de

have gjort for. Det har i høi Grad forundret mig at høre yttret, at Marinen havde en sær Interesse af, at vi beholdt Verne, for derved at have en Leilighed til Dvælse. Jeg lyttede nøie efter, om ikke Krigsministeren vilde blive nævnt med, men det blev han dog ikke. Havde imidlertid nogen af de ærede Krigsministre været tilstede, saa vilde jeg have rettet det Spørgsmaal til ham, om det dog ikke i disse Krigsmaal havde været bedre, om vi kunde have beholdt vor Styrke herhjemme, end at den maatte sendes over til Vestindien for at stride mod den danske Konges egne Undersaatter, skjøndt det jo rigtignok ogsaa tildeels var Kongens egne Undersaatter, vi havde at stride imod herhjemme. Men jeg troer dog hverken, at Marineministeren vilde have Noget imod at have havt vore Skibe herhjemme, eller Krigsministeren vore Soldater, som i Aaret 1848 maatte sendes derover; vi havde virkelig dengang Brug for begge Dele. Finantsministeren mener, at Sagen ikke kan faae en fuldstændig Drøftelse paa nærværende Rigsdagssession. Ja, det er jo meget muligt; det er kommet lidt sildigt frem, men det er ikke Forslagsstillernes Skyld, at Sagen først nu er under Forhandling. Den 11te December er Forslaget indbragt her i Thinget, og det er kun den Mængde af Forretninger, Thinget i Mellemtiden har havt, som have gjort, at det ikke alereede for flere Uger siden er kommet under Bes handling. Jeg troede imidlertid, at det godt endnu kunde naae sit Resultat, idet jeg troede, at Sagen var saa simpel, at der i Virkeligheden var overmaade lidt tilbage at undersøge. Finantsministeren mener, at vi skulle vente, indtil Monarchiet faaer rolige Tider. Ja, jeg frygter, at det endnu kan have temmelig lang Udsigt dermed, og jeg troer desuden, at Conjuncturerne netop i disse Aar have vilst, at